

AFGØRELSE

(Varmeforsyning)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA	Slagslunde Fjernvarmelaug over
AFGØRELSE FRA	Energitilsynet af 25. oktober 2007
OM	prisen for varme fra E.ON Varme Danmark ApS

3. marts 2008

J.nr.: 21-590

Eksp.nr.: 34751

SSH-EKN

NÆVNETS	Nævnensformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN-	Fhv. direktør, cand.polyt. H.C. Mortensen
SÆTNING	Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen
I SAGEN	

NÆVNETS	Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2007 stadfæstes.
AFGØRELSE	

Slagslunde Fjernvarmelaug ved formand [...] (herefter benævnt klager) har ved brev af 19. november 2007 indbragt Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2007 for Energiklagenævnet. Ved afgørelsen fandt Energitilsynet, at det ikke er urimeligt, at E.ON Varme Danmark A/S* (herefter benævnt E.ON) løbende ændrer de almindelige bestemmelser for fjernvarmelevering fra selskabets kraftvarmeværk i Slagslunde, således at prisfastsættelsen sker efter princippet om nødvendige omkostninger i varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4 (lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer).

Energitilsynet fandt endvidere, at det ikke er urimeligt, at E.ON anmelder fjernvarmepriser til Energitilsynet, der for varmekøbet fra E.ON Produktion A/S vil blive budgetteret ud fra de forventede faktiske omkostninger, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Endelig fandt Energitilsynet, at det ikke er urimeligt, hvis E.ON opkræver en fast betaling, der forhøjer provenuet fra denne betaling, da det fremgår af den regnskabsmæssige eftervisning efter varmemforsyningsloven for fjernvarmepri-

* Tidligere NESA og NESA Varme A/S.

serne i Slagslunde, at provenuet fra den faste betaling ikke dækker de faste omkostninger, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Sagens baggrund og problemstilling

Klager har til formål at fungere som interesse- og kontaktorgan mellem NESA (nu E.ON), der ejer og driver Slagslunde Kraftvarmeværk, og klagers medlemmer, der aftager fjernvarme fra kraftvarmeværket, jf. § 2.1, i klagers vedtægter af 23. februar 2005.

Klager indbragte ved brev af 23. marts 2007 E.ON' fjernvarmetarif for Energitilsynet. Klager gjorde i den forbindelse gældende, at E.ON beregner den variable fjernvarmetarif ud fra en gaspris, der ikke er i overensstemmelse med hvad, der er aftalt ifølge et gensidigt uopsigeligt kontraktforhold indgået mellem selskabet og hvert enkelt fjernvarmeforbruger i Slagslunde. Klager gjorde endvidere gældende, at E.ON har fastsat den faste del af betalingen, således at det samlede provenu overstiger det i kontraktforholdet aftalte beløb.

3. marts 2008
J.nr.: 21-590
Eksp.nr.: 34751
SSH-EKN

Energitilsynet traf på baggrund af klagers brev af 23. marts 2007 den for Energiklagenævnet indbragte afgørelse af 25. oktober 2007.

Side 2 af 17

Sagen drejer sig herefter om, hvorvidt E.ON efter reglerne i varmemforsyningsloven kan ændre leveringsbetingelserne for selskabets kraftvarmeværk i Slagslunde, således at udgangspunktet for beregningen af selskabets variable afgifter ændres i forhold til de med forbrugerne i Slagslunde indgåede aftaler.

Sagen drejer sig endvidere om, hvorvidt E.ON efter reglerne i varmemforsyningsloven kan ændre leveringsbestemmelserne for selskabets kraftvarmeværk i Slagslunde, således at der opkræves en fast afgift, der forhøjer provenuet fra denne betaling.

Den påklagede afgørelse

Af Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2007 fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Ved brev af 23. marts 2007 klagede Slagslunde Fjernvarmelaug over fjernvarmeprisen fra E.ON. Energitilsynet forstår, at klagen rejser følgende problemstillinger:

- Vedrørende den variable del af fjernvarmetariffen:

Kan E.ON Varme Danmark ApS i prisberegningen for fjernvarmen til fjernvarmeforbrugerne i Slagslunde erstatte "Rotterdam III" naturgasprisen i aftalen mellem fjernvarmeforbrugerne og E.ON Varme Danmark ApS (tidligere Nesa) med "Fjernvarmetarif 97", der ifølge fjernvarmelaugets er højere end "Rotterdam III" prisen.

Slagslunde Fjernvarmelaug anmoder konkret Energitilsynet om at vurdere, om E.ON Varme Danmark ApS med henvisning til prisbestemmelserne i varmforsyningsloven kan beregne den variable betaling ud fra de faktiske variable omkostninger, og ikke ved den gasprisberegning, der fremgår af det gensidigt uopsigelige kontraktforhold, det vil sige den aftale, som hver enkelt fjernvarmeforbruger i Slagslunde har indgået med E.ON Varme Danmark ApS.

- Vedrørende den faste del af fjernvarmetariffen:

Kan E.ON Varme Danmark ApS i forbindelse med en omlægning af den faste betaling som følge af en afgørelse fra Energitilsynet øge det samlede provenu fra denne del af fjernvarmeafregningen.

3. marts 2008
J.nr.: 21-590
Eksp.nr.: 34751
SSH-EKN

Lauget anmoder Energitilsynet om at vurdere, om E.ON Varme Danmark ApS med henvisning til varmforsyningsloven kan fastsætte størrelsen af den faste betaling, således at selskabets samlede provenu bliver større end summen af de beløb, der er fastsat ved kontrakt.

Side 3 af 17

Advokatfirmaet DLA Nordic A/S har ført sagen på vegne af E.ON Varme Danmark ApS. Parterne har været hørt i sagen.

Energitilsynets afgørelse

Indledningsvis må det fastslås, at aftalen, der er indgået mellem E.ON Varme Danmark ApS (tidligere Nesa) og fjernvarmeforbrugerne i Slagslunde om levering af fjernvarme, er Energitilsynet uvedkommende, da Energitilsynet alene har kompetence til at tage stilling til, om prisfastsættelsen er i overensstemmelse med varmforsyningslovens prisbestemmelser. Spørgsmål vedrørende aftaler må derfor henvises til de almindelige domstole eller Ankenævnet på Energiområdet.

Spørgsmålet om hvorvidt E.ON Varme Danmark ApS under aftalen kan omlægge den faste del af fjernvarmetariffen er således behandlet af Ankenævnet på Energiområdet ved afgørelse af 10. maj 2005.

Vedrørende den variable del af fjernvarmetariffen

Energitilsynet finder, at det ikke er urimeligt efter varmforsyningsloven, jf. lovens § 21, stk. 4, at E.ON Varme Danmark ApS - tidligere NESA og NESA Varme A/S - løbende ændrer de almindelige leveringsbestemmelser, således at feks. pkt. 5.4 i de Alminde-

lige bestemmelser for fjernvarmelevering fra NESAs kraftvarmeværk i Slagslunde fra 1995 erstattes med en bestemmelse, hvorefter prisfastsættelsen sker efter princippet om nødvendige omkostninger i varmeforsyningslovens § 20, stk. 1. Dette sikrer en løbende tilpasning af priserne til de faktiske omkostninger, og følger dermed Energitilsynets praksis om kosttægte tarifiering.

Derfor finder Energitilsynet, at det ikke er urimeligt efter varmeforsyningsloven, jf. lovens § 21, stk. 4, at prisformlen i pkt. 5.4 om "Rotterdam III", der indekserer en allerede given fjernvarmepris, erstattes med princippet om nødvendige omkostninger i § 20, stk. 1, hvorefter omkostningerne til varmeproduktionen, herunder gaskøbet, er grundlaget for beregningen af den variable betaling.

Endvidere finder Energitilsynet, at det ikke er urimeligt efter varmeforsyningsloven, jf. lovens § 21, stk. 4, at E.ON Varme Danmark ApS anmelder fjernvarmepriser til Energitilsynet, der for varmekøbet fra E.ON Produktion A/S vil blive budgetteret ud fra de forventede faktiske omkostninger, herunder til naturgasforbruget i varmeproduktionen.

Energitilsynet understreger, at det af afgørelsen følger, at E.ON Varme ApS for fremtiden, og i overensstemmelse med pkt. 4.1 i Almindelige leveringsbestemmelser for fjernvarmelevering fra E.ON Varme Danmark ApS som anmeldt den 26. april 2007, efter varmeforsyningsloven ikke længere foretager en indeksering af en allerede given fjernvarmepris som anført i de tidligere bestemmelser pkt. 5.4, men fastsætter fjernvarmepriserne ud fra et budget for omkostningerne til årets varmekøb fra leverandøren af fjernvarmen, som er E.ON Produktion A/S, tillagt egne budgetterede nødvendige omkostninger ved leveringen af fjernvarmen.

Energitilsynet understreger endvidere, at det efter varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, i udgangspunktet er E.ON Varme Danmark ApS, der har til opgave at påse, at prisen for fjernvarmen fra E.ON Produktion A/S dækker de nødvendige omkostninger ved produktionen af fjernvarmen.

Vedrørende den faste del af fjernvarmetariffen

Energitilsynet finder på det foreliggende grundlag ikke, at det efter varmeforsyningsloven er urimeligt, jf. lovens § 21, stk. 4, hvis E.ON Varme Danmark ApS efter at have ændret leveringsbestemmelsernes pkt. 5.5 som følge af Energitilsynets afgørelse af 21. januar 2005, jf. afgørelsen fra Ankenævnet på Energiområdet af 10. maj 2005, nu opkræver en fast betaling der forhøjer provenuet fra denne betaling, fordi det fremgår af den regnskabsmæs-

3. marts 2008

J.nr.: 21-590

Eksp.nr.: 34751

SSH-EKN

Side 4 af 17

sige eftervisning efter varmforsyningsloven for fjernvarmepriserne i Slagslunde, at provenuet fra den faste betaling ikke dækker de faste omkostninger på nuværende tidspunkt.

Energitilsynet bemærker, at genoptagelsen af den afgørelse, som Energiklagenævnet hjemviste til fornyet behandling den 4. juli 2007, ikke vedrører provenuet fra den faste del af fjernvarmetariffen.

Vedrørende Slagslunde Fjernvarmelauks anbringender herudover kan Energitilsynet ikke bedømme laugets henvisning til, at der i den individuelle aftale står, at fjernvarmeudgiften ikke vil blive højere end ved individuel oliefyring, og at fjernvarmeprisen derfor ikke kan være højere. Energitilsynet henviser til den indledende orientering om tilsynets kompetence.

3. marts 2008

J.nr.: 21-590

Eksp.nr.: 34751

SSH-EKN

Side 5 af 17

Energitilsynet kan ikke imødekomme Slagslunde Fjernvarmelauks anmodning om, at tilsynet sørger for, at E.ON dokumenterer gasindkøbet i form af fakturaer. Energitilsynet går med henvisning til varmforsyningslovens § 34, stk. 1, nr. 5, ud fra, at forsyningerne afgiver rigtige oplysninger til Energitilsynet, medmindre der er særlige holdepunkter for andet. I de anmeldelser Energitilsynet skal modtage efter loven indgår ikke prisen på brændslet, men den budgetterede og efterfølgende faktiske omkostning ved forbruget af brændslet til fjernvarmeproduktionen, eller købet af varmen. Som anført ovenfor har Energitilsynet på det foreliggende grundlag ikke bemærkninger til det regnskabsmæssige grundlag efter varmforsyningsloven for fjernvarmeprisen i Slagslunde.

Energitilsynet kan ikke forholde sig til Slagslunde Fjernvarmelauks påstand om, at E.ON Produktion A/S køber sin gas hos Ruhrgas, der ifølge det oplyste ejes af E.ON, og den gaspris, som E.ON Varme Danmark ApS anvender i afregningen af fjernvarmen ligger langt over den gaspris, som HNG kan tilbyde, fordi der er tale om to forskellige forhold. Det ene forhold er, at E.ON Produktion A/S køber naturgas til produktionen af fjernvarmen til E.ON Varme Danmark ApS. Energitilsynet har på det foreliggende grundlag ikke fundet forhold i den regnskabsmæssige eftervisning fra E.ON Varme Danmark ApS, der vedrørende produktionen af fjernvarmen skulle indikere, at det nævnte koncerninterne køb af naturgassen skulle medføre en urimelig omkostningsbestemt fjernvarmepris. Det andet forhold vedrører beregningen af den variable del af fjernvarmetariffen under aftalen mellem E.ON Varme Danmark ApS og fjernvarmeforbrugerne i Slagslunde. Det spørgsmål har Energitilsynet behandlet ovenfor.

Energitilsynet kan ej heller forholde sig til laugets oplysning om, at kraftvarmeværket i de første 7 leveår kunne foretage en årlig merafskrivning på 345.380,02 kr., og at det efter laugets opfattelse viser, at værket var økonomisk veldrevet allerede før en tilslutning af yderligere 40 kunder. Energitilsynet henviser til, at E.ON Varme Danmark ApS efter varmemforsyningsloven har en underdækning ved leverancerne af fjernvarmen til Slagslunde.
[...].”

Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2007 er vedlagt denne afgørelse som **bilag 1**.

Klagen til Energiklagenævnet og klagers supplerende bemærkninger til sagen

Klager mener, at Energitilsynets afgørelse er i modstrid med de aftaler, som forbrugerne har indgået med E.ON om levering af varme. Klager gør gældende, at E.ON ikke ensidigt kan ændre de med fjernvarmeforbrugerne indgåede aftaler, og at Energitilsynet afgørelse vil føre til, at E.ON’ samlede provenu bliver større end det aftalte. Klager gør endvidere gældende, at ved ikke at undersøge E.ON’ regnskaber har Energitilsynet truffet afgørelse på utilstrækkeligt grundlag, og at afgørelsen af 25. oktober 2007 burde have været truffet af selve Energitilsynet og derved ikke af Energitilsynets sekretariat.

For så vidt angår de aftalemæssige aspekter gør klager i hovedsagen gældende,

- at Ankenævnet på Energiområdet den 10. maj 2005 traf afgørelse om, at NESAs, efter et pålæg fra Energitilsynet, var berettiget til at ændre selskabets leveringsbestemmelser. Af Ankenævnets afgørelse fremgår, at en leverandørs adgang til at ændre en gensidig uopsigelig kontrakt er yderst begrænset, og normalt kun vil kunne accepteres, hvis forudsætningerne for vilkåret har ændret sig væsentligt,
- at klager den 5. juli 2007 har forelagt spørgsmålet om, hvorvidt E.ON kan gøre de opdaterede leveringsbestemmelser gældende overfor fjernvarmeforbrugerne i Slagslunde for Ankenævnet på Energiområdet, hvor sagen er under behandling,
- at det af ”Varmeforsyningsloven med kommentarer” af Pernille Aagaard Truelsen og Bent Ole Gram Mortensen, 1. udgave, 2003, Forlaget Thomson, side 119, fremgår, at prisbestemmelserne i varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, som udgangspunkt ikke er til hinder for, at der aftales priser, som er lavere end den pris, der kan opkræves efter loven,
- at det er helt urimeligt, når Energitilsynet i sin afgørelse af 25. oktober 2007 resolverer, at varmemforsyningsloven ikke er til hinder for, at E.ON opdaterer leveringsbestemmelserne, på trods af den indgåede aftale, der er uopsigelig i 20 år fra leverandørens side, og

3. marts 2008

J.nr.: 21-590

Eksp.nr.: 34751

SSH-EKN

Side 6 af 17

at fjernvarmeforbrugerne i Slagslunde ikke med henvisning til varme-forsyningsloven kan blive forpligtet til at betale mere end den pris, der følger af de i kontrakten aftalte reguleringer

For så vidt angår E.ON' samlede provenu og grundlaget for Energitilsynets afgørelse gør klager navnlig gældende,

at Energitilsynet i brev af 15. marts 2007 har anført, at hensigten med omlægningen af beregningen af den faste afgift ikke er, at forsynin-gens samlede provenu skal stige. I den påklagede afgørelse finder Energitilsynet dog, at E.ON i forbindelse med omlægningen af bereg-ningen af den faste afgift er berettiget til at hæve denne del af tarif-fen, således at E.ON' samlede provenu bliver større end det samlede provenu, der blev fastsat ved kontraktens indgåelse,

at Energitilsynet ikke har undersøgt regnskabsmæssige forhold hos E.ON, som klager har påvist som kritisable,

at ifølge Energitilsynet skal forsyningsselskabet ikke dokumentere sine påståede udgifter, uanset at E.ON har anmeldt et voksende udoku-menteret underskud på 14.225 kr. i 2002 stigende til 423.309 kr. ifølge foreløbigt regnskab for perioden 1/5 2004 - 30/4 2005 for Slagslunde (endeligt regnskab har aldrig kunnet fremvises), hvoraf 223.561 kr. angiveligt skulle vedrøre tidligere perioders underdæk-ning. For regnskabsåret 2006/07 er der anmeldt et underskud på 2,038 mio.kr.,

at det fremgår af Energitilsynets anmeldelsesblanket, at der skal ved-lægges dokumentation for anmeldte underskud. Klager har under sagen telefonisk spurgt efter denne dokumentation, men uden resul-tat. Klager tolker derfor situationen således, at Energitilsynet ikke er i besiddelse af den påkrævede dokumentation,

at klager har påpeget, at E.ON (og NESAs) siden 2005 ikke har været i stand til at fremvise regnskaber længere tilbage end til 2002, til trods for at virksomheden lovgivningsmæssigt er pligtig at opbevare regn-skabsmateriale i mindst 5 år,

at E.ON således ikke kan dokumentere, hvordan underskuddet er op-stået, uanset at Energitilsynets sekretariat påstår, at det er eftervist i anmeldelserne til Energitilsynet,

at klager på denne baggrund ikke forstår, at Energitilsynets sekretariat med henvisning til en rimelighedsbetragtning finder, at E.ON kan fastsætte sine fjernvarmepriser på et udokumenterede grundlag,

at i det i klagen af 23. marts 2007 til Energitilsynet er påpeget, at de udleverede regnskaber for Slagslunde fra E.ON Varme og E.ON Pro-duktion er intetsigende, af intern karakter og i øvrigt ureviderede, hvilket burde føre til en efterprøvning af de af E.ON Varme afgivne anmeldelser. Klager har bedt om dokumentation for E.ON Produkti-ons indkøbspris for gas. Klager har ligeledes stillet spørgsmål ved be-regning af renteudgiften, hvilken rentesats der er anvendt og på hvil-ket grundlag renten er beregnet,

3. marts 2008

J.nr.: 21-590

Eksp.nr.: 34751

SSH-EKN

Side 7 af 17

at E.ON ifølge de til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen indsendte regnskaber har haft et positivt regnskabsmæssigt resultat på 2,7 mio. kr. i 2006, hvilket indikerer, at der er betalt skat for 2006, og at E.ON derved har gjort brug af fradrag for driftsomkostninger og finansielle omkostninger vedrørende fjernvarmenettet i Slagslunde i selskabets selvangivelse,

at klager er uforstående overfor, at Energitilsynets sekretariat til trods for disse oplysninger kan konkludere, at Energitilsynet ikke på det foreliggende grundlag har bemærkninger til det regnskabsmæssige grundlag efter varmforsyningsloven for fjernvarmeprisen i Slagslunde, men alene med en henvisning til varmforsyningslovens § 34, stk. 1, nr. 5, går ud fra, at forsyningsvirksomhederne afgiver rigtige oplysninger til Energitilsynet,

at den variable betaling reguleres ved hjælp af ny gaspris,

at grundbeløbet på 492 kr., jf. § 5.4 i de aftalte "Almindelige bestemmelser for fjernvarmelevering fra NESAs kraftvarmeværk i Slagslunde" af 7. november 1995, er udregnet således, at det udover at dække prisen for varme også skal dække alle andre omkostninger, bortset fra administrationsomkostninger, der dækkes af et fast administrationsbidrag som fast betaling,

at de stigende udgifter som følge af stigende oliepriser på denne baggrund er blevet dækket ved reguleringen af den højere gaspris, og der derfor intet belæg er for ikke at overholde de prisaftaler, der er indgået med fjernvarmeforbrugerne i Slagslunde,

at den stigende gaspris tillige betyder, at der sker en voldsom stigning af den del af grundbeløbet på 492 kr., der skal dække andre omkostninger, uden at det er dokumenteret, at dette har været nødvendigt,

at der eksempelvis ikke har været tale om ekstraordinære udgifter til renovering og modernisering af fjernvarmenettet,

at hvis princippet om kosttægte tarifiering skal følges, hvor omkostningerne der er forbundet med varmforsyningen for den enkelte forbruger ikke vil blive beregnet på grundlag af forbruget, men på grundlag af en fast faktor som f.eks. husets m² areal, som ikke behøver at hænge sammen med forbruget, ville det betyde en for fjernvarmeforbrugerne helt uacceptabel og en i øvrigt uigennemførlig skævfordeling. Der henvises i den forbindelse bl.a. til Varmeforsyningsloven med kommentarer af Pernille Aagaard og Bent Ole Gram Mortensen, side 180, sidste afsnit, hvoraf fremgår:

3. marts 2008

J.nr.: 21-590

Eksp.nr.: 34751

SSH-EKN

Side 8 af 17

"[...]

Gas- og Varmeprisudvalget meddelte ved cirkulæreskrivelse af 21. juni 1992 til samtlige varmforsyningsvirksomheder, at mindst 20% af de samlede omkostninger skulle dækkes af indtægter fra faste betalinger under forudsætning af, at de faste betalinger udgjorde mindst 20% af de samlede omkostninger

[...]".

- at kostægte tarifiering ikke kan føre til, at den faste forbrugsuafhængige afgift kan dække alle forsyningens forbrugsuafhængige omkostninger, hvorfor det er helt urimeligt at forhøje den faste afgift, når der ikke sker et tilsvarende fald i den variable afgift,
- at når der henses til Energitilsynets henvisning til et "hvile-i-sig-selv" princip og kostægte tarifiering er det ikke klart forståeligt, at et kommercielt forsyningsselskab ikke skal dokumentere sådanne anmeldte underskud, som der er tale om for fjernvarmeforsyningen i Slagslunde,
- at Energiklagenævnets afgørelse af 4. november 2004 (j.nr. 21-223), ikke er relevant for denne sag, da der ikke tale om vurdering af enkeltposter til eksempelvis repræsentation i et privat varmeværk (a.m.b.a.), hvor sagens realitet allerede er afgjort af andre instanser, men om et kommercielt forsyningsselskabs udokumenterede regnskaber og underskud,
- at varmeforsyningsloven har et forbrugerbeskyttende formål. Det er således Energitilsynet, der skal føre kontrol med varmepriserne og sikre, at der ved fastsættelsen af priser og betingelser tages hensyn til forbrugerne,
- at klager ikke har mulighed for at fremskaffe yderligere dokumentation end det, der er fremlagt for Energitilsynet,
- at det kun er det eksterne regnskab, som kontrolleres af selskabets revisor, og ikke det interne regnskab, som er grundlaget for anmeldelserne til Energitilsynet, hvorfor det giver mening at henvise til det eksterne regnskab, idet det enkelte forsyningsområde indgår i det eksterne regnskab og i det skattemæssige regnskab, og
- at det på denne baggrund er selvmodsigende, når Energitilsynet først henviser til revision af det eksterne regnskab for derefter at afvise relevansen af det eksterne regnskab,

3. marts 2008
J.nr.: 21-590
Eksp.nr.: 34751
SSH-EKN

Side 9 af 17

For så vidt angår spørgsmålet om Energitilsynets sekretariats kompetence gør klager navnlig gældende,

- at ifølge Energitilsynets vejledning om sagsbehandling i klagesager foretager sekretariatet en nærmere gennemgang af klagen og vurderer sagens videre forløb, herunder om der er tale om en sag, som sekretariatet kan afgøre på tilsynets vegne, eller om sagen skal forelægges for Energitilsynet til beslutning,
- at klager på intet tidspunkt er blevet underrettet om, at sekretariatet har vurderet, at sekretariatet kunne afgøre sagen på tilsynets vegne. Derimod oplystes det i brev af 31. august 2007, at Energitilsynet ville træffe afgørelse i sagen snarest muligt,
- at klagen af 23. marts 2007 er af en sådan principiel karakter, at den burde have været forelagt Energitilsynet til beslutning, og
- at sagen er behandlet som en sekretariatssag, fordi der - som det oplyses - på Energitilsynets møder behandles sager af principiel karakter eller væsentlig samfundsmæssig eller økonomisk interesse. Skal kla-

ger forstå denne oplysning således, at en sag, der vedrører et forsyningsselskabs mangelfulde opfyldelse af sin anmeldelsespligt er unddraget denne skelnen?

Energitilsynets bemærkninger til klagen

Energitilsynet har ved brev af 20. december 2007 fremsendt bemærkninger til klagen af 19. november 2007. Energitilsynet bemærker vedrørende sagens af-talemæssige aspekter,

at i afgørelsen af 25. oktober 2007 var varmemforsyningsloven ikke til hinder for, at E.ON varme Danmark ApS vedrørende den variable betaling opdaterede leveringsbetingelser m.v., uanset den indgåede aftale. Spørgsmålet om, hvorvidt E.ON Varme Danmark ApS kunne gøre de opdaterede leveringsbetingelser gældende over for fjernvarme-forbrugerne i Slagslunde, skulle besvares af de almindelige domstole eller Ankenævnet på Energiområdet.

3. marts 2008

J.nr.: 21-590

Eksp.nr.: 34751

SSH-EKN

For så vidt angår E.ON' samlede provenu og grundlaget for Energitilsynets afgørelse bemærker Energitilsynet,

Side 10 af 17

at der kræves velbegrundede og dokumenterbare påstande til at udvirke, at Energitilsynet efter at have gennemgået anmeldelserne efter varmemforsyningsloven fra E.ON Varme Danmark ApS må tvivle på anmeldelsernes rigtighed, når intet i anmeldelserne på det foreliggende grundlag taler imod. Det er herunder ikke Energitilsynets opgave at kontrollere bilag eller at foretage lignende arbejder, der normalt varetages af forsyningens revisor, jf. Energiklagenævnets afgørelse af 4. november 2004 (j.nr. 21-223),

at klagers henvisning til generelle og samlende regnskaber og skatte-regnskaber fra E.ON Varme Danmark ApS til andre myndigheder ikke er relevant, når sagen drejer sig om en enkelt fjernvarmemforsyning blandt mange E.ON ejede, og sagen skal afgøres efter varmemforsyningsloven,

at i laugets klagepunkt om det øgede provenu fra den faste betaling må der foreligge en misforståelse. Det i klagepunktet nævnte brev fra Energitilsynet af 15. marts 2006 om provenuet fra afregningen af fjernvarmen vedrører det samlede provenu. I den indbragte afgørelse af 25. oktober 2007 drejede spørgsmålet sig om provenuet fra den faste betaling i forhold til de omkostninger efter varmemforsyningsloven, som den faste betaling skulle dække efter et kostægte tarifieringsprincip. Således fremgår af Energitilsynet svar i brevet af 15. marts 2006, at *"... det ikke er hensigten, at forsyningens samlede provenu skal stige, men at de enkelte omkostninger skal dækkes af den pågældende tarifiering, således at faste omkostninger dækkes af faste afgifter og variable omkostninger af variable omkostninger (afgifter). . ."*, og

at udgangspunktet for svaret i brevet af 15. marts 2006 og afgørelsen af 25. oktober 2007 er varmemforsyningslovens "hvile-i-sig-selv" princip.

En omlægning af tariffen efter dette princip vil samlet set ikke give et øget provenu, fordi indtægterne under princippet i forvejen svarer til omkostningerne. Svaret i brevet af 15. marts 2006 kan således ikke sammenlignes med situationen i afgørelsen af 25. oktober 2007, hvor omlægningen af tariffen efter varmemforsyningsloven blot sikrer en mere kostægte tarifiering på den måde, at den faste betaling efterhånden dækker mere af de faste omkostninger end tidligere.

Endelig bemærker Energitilsynet, for så vidt angår Energitilsynets sekretariats kompetence,

- at Energitilsynets forretningsorden § 5, stk. 2, 1. punktum bestemmer, at Energitilsynets sekretariat efter tilsynets beslutning kan træffe afgørelse i konkrete sager i overensstemmelse med tilsynets faste praksis eller de af tilsynets tilkendegivne retningslinjer. Forretningsordens § 6, stk. 3, bestemmer, at der på Energitilsynets møder behandles sager af principiel karakter eller væsentlig samfundsmæssig eller økonomisk interesse, og
- at afgørelsen af 25. oktober 2007 ikke indeholdte noget principielt eller andet efter forretningsordenen, som Energitilsynets sekretariat ikke på vegne af Energitilsynet kunne træffe afgørelse om. Det er almindelig praksis i sekretariatet, at sekretariatet henvender sig til omverdenen i Energitilsynets navn.

3. marts 2008

J.nr.: 21-590

Eksp.nr.: 34751

SSH-EKN

Side 11 af 17

E.ON' bemærkninger til sagen

E.ON v/advokat Line Markert er ikke fremkommet med bemærkninger til sagen.

Klagers afsluttende bemærkninger til sagen

Klager har ved brev af 8. februar 2008 fremsendt afsluttende bemærkninger til sagen. Klagers brev af 8. februar 2008 er vedlagt kopi af Energitilsynets brev af 18. december 2007 til E.ON, hvoraf fremgår, at E.ON værkerne er udtaget til en nærmere undersøgelse af forhold som afskrivninger, henlæggelser, fonds- og likvide midler samt egenkapitalens sammensætning.

Klager bemærker i den forbindelse, at det virker besynderligt, at Energitilsynets sagsbehandler kan afvise at granske E.ON' regnskaber med den begrundelse, at selskabets anmeldelser ikke giver grund til at tvivle på anmeldelsernes rigtighed, når kontorchefen kort efter meddeler E.ON, at E.ON-værkerne er udtaget til en nærmere undersøgelse efter en screening af fjernvarmeværker, hvor der er fundet fejl af de nævnte forhold.

Klager bemærker endvidere, at fjernvarmeforsyningen i Slagslunde, jf. klagers bearbejdning af Energitilsynets statistik pr. 31. oktober 2007, er den fjerdedyre i hele landet, til trods for at værk og net ikke er nyetableret, og heller ikke i de forløbne 11 år har gennemgået nogle gennemgribende renoveringer.

Retsgrundlaget

Energitilsynets tilsyn med priser, leveringsbestemmelser med mere er reguleret af varmemforsyningsloven. Varmeforsyningslovens § 20 fastsætter bl.a. den overordnede ramme for fjernvarmeselskabers tariffastsættelse. Af bestemmelsen fremgår følgende:

”[...]

§ 20. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmemforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraft-varmeverker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-11, § 20 a, stk. 7, og § 20 b.

[...]”.

3. marts 2008

J.nr.: 21-590

Eksp.nr.: 34751

SSH-EKN

Side 12 af 17

Energitilsynet kan i visse situationer gribe ind over for varmemforsyningsvirksomheders tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser. Energitilsynets beføjelse fremgår af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4. Varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, er en retlig standard og skal således udfyldes og gives indhold gennem retsanvendelsen. Varmeforsyningslovens § 21 har følgende ordlyd:

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af § 20 og § 20 b omfattede ydelser skal med angivelse af grundlaget herfor anmeldes til et af transport- og energiministeren nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan bestemme, at visse sager ikke skal anmeldes.

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 5. Såfremt tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for vedtægtsbestemmelser i forbrugerejede forsyningsvirksomheder.

[...]”.

Varmeforsyningslovens straffebestemmelser findes i lovens kapital 8. Heraf fremgår bl.a., at den som giver urigtige oplysninger til Energitilsynet kan straffes med bøde. Af lovens § 34 fremgår bl.a. følgende:

”[...]

§ 34. Med bøde straffes den, der

- 1) undlader at indhente tilladelse efter § 4,
- 2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse efter loven,
- 3) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold,
- 4) undlader at udskille driften efter § 23 g,
- 5) undlader at afgive erklæring, foretage registrering, indberetning eller afhændelse som angivet i §§ 23 l og 23 m,
- 6) anvender midler i strid med § 23 m, stk. 3, eller
- 7) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, jf. § 4, stk. 3, § 21, stk. 1, § 22, stk. 1, § 23 b, stk. 5, § 23 d, stk. 1 og 2, og § 27, stk. 3.

[...]”.

3. marts 2008

J.nr.: 21-590

Eksp.nr.: 34751

SSH-EKN

Side 13 af 17

Af forretningsordenen for Energitilsynet fremgår bl.a. følgende:

”[...]

§ 5.

Stk. 1. Sekretariatet bistår formanden i forberedelsen og forelæggelsen af sager for tilsynet.

Stk. 2. Sekretariatet udfører tilsynets beslutninger.

Stk. 3. Sekretariatet kan efter tilsynets beslutning træffe afgørelse i konkrete sager i overensstemmelse med tilsynets faste praksis eller de af tilsynet tilkendegivne retningslinier. På Energitilsynets nærmest følgende møde afgiver sekretariatet beretning om væsentlige afgørelser truffet af sekretariatet og andre væsentlige forhold vedrørende sekretariatets virksomhed.

[...]”.

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har ved afgørelse af 4. november 2004 (j.nr. 21-223) behandlet en klage fra [...] over Energitilsynets afgørelse af 10. november 2003 om udgifter til repræsentation i I/S Middelfart Fjernvarme, nu Middelfart Fjernvarme a.m.b.a. Sagen drejede sig om, hvorvidt Energitilsynet kunne afvise at tage stilling til en række spørgsmål om tarifindregning af udgifter til repræsentation. Ved afgørelsen stadfæstede Energiklagenævnet Energitilsynets afgørelse af 10. november 2003.

Efter varmemeforsyningslovens § 20 kan varmemeforsyningsanlægget indregne nødvendige udgifter til bl.a. driftsomkostninger og ad-

ministration. Efter Energitilsynets og Energiklagenævnets opfattelse kan driftsomkostninger indbefatte omkostninger ved repræsentation. Som det fremgår af den citerede praksis er det afgørende, om der kan anføres en el- eller varmeteknisk (el- eller varmemeforsyningsrelevant) begrundelse for repræsentationen.

Nævnet er enig med Energitilsynet i, at i et privat varmeværk henhører denne kontrol i første række under varmemeforsyningsanlæggets revision, og den demokratiske kontrol i forbindelse med selskabets generalforsamling. Generalforsamlingen giver mulighed for dels at fastlægge rammerne for omfanget af repræsentationen, dels at træffe beslutning om regnskabet godkendelse, meddelelse af decharge eller om at gøre ansvar gældende mod ledelse og revisor.

Nævnet tilslutter sig, at Energitilsynet hverken har pligt til efter krav fra en klager at gå ind i en bilagsrevision, eller at vurdere enkeltposter til eksempelvis repræsentation. Dette er normalt varmeværkets revisors opgave.

Nævnet tilføjer dog, at tilsynet har kompetence til at forhindre, at helt eksorbitante poster – som klart ligger uden for den skønssamme, der tilkommer selskabets organer – indregnes som nødvendige omkostninger. Hjemmelsgrundlaget herfor er varmemeforsyningslovens § 20, stk. 1.

Energiklagenævnet har endvidere ved afgørelse af 4. juli 2007 (j.nr. 21-506) behandlet en klage fra [...] over Energitilsynets afgørelse af 22. marts 2006 om energispareaktiviteter i varmemeforsyningselskaber. Sagen drejede sig bl.a. om, hvorvidt Energitilsynets praksis vedrørende forsyningsselskabers muligheder for at opkræve faste omkostninger var i strid med bekendtgørelse om energispareaktiviteter. Ved afgørelsen stadfæstede Energiklagenævnet Energitilsynets afgørelse af 22. marts 2006 delvist, således at punkt to i klagen vedrørende opkrævning af faste afgifter blev hjemvist.

Klager gjorde gældende, at Energitilsynets praksis vedrørende forsyningsselskabers muligheder for at for at opkræve faste omkostninger er i strid med bekendtgørelse om energispareaktiviteter i varmemeforsyningsvirksomheder, og at tilsynet burde have ændret praksis senest i forbindelse med energisparebekendtgørelsens ikrafttræden.

Energitilsynet henviste i afgørelsen af 22. marts 2006 til, at spørgsmålet om princippet for omlægning af den faste afgift i Slagslunde tidligere har været behandlet i tilsynet, og at tilsynet derfor ikke har foretaget sig videre vedrørende dette klagepunkt.

3. marts 2008

J.nr.: 21-590

Eksp.nr.: 34751

SSH-EKN

Side 14 af 17

Energiklagenævnet bemærkede i den forbindelse, at Energitilsynet ikke havde meddelt klager klagevejledning for så vidt angår det omhandlede punkt 2.

Energiklagenævnet fandt på den baggrund, at Energitilsynet ikke havde truffet en begrundet afgørelse i forbindelse med klagen over tilsynets praksis vedrørende mulighederne for at opkræve faste omkostninger.

Energiklagenævnet hjemviste herefter punkt 2 i Energitilsynets afgørelse af 22. marts 2006 om tilsynets praksis i forbindelse med opkrævning af faste afgifter til fornyet behandling i Energitilsynet med henblik på, at der træffes afgørelse.

3. marts 2008

J.nr.: 21-590

Eksp.nr.: 34751

SSH-EKN

Energiklagenævnets afgørelser af 4. november 2004 (j.nr. 21-223) og 4. juli 2007 (j.nr. 21-506) er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Side 15 af 17

Energiklagenævnets bemærkninger

Energitilsynets sekretariats kompetence

Energiklagenævnet finder ikke, at Energitilsynet – ved at lade tilsynets sekretariat træffe afgørelse i den omhandlede sag – har overskredet grænserne for lovlig delegation.

Grundlaget for Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2007

Klager har stillet spørgsmål til det regnskabsmæssige grundlag for Energitilsynets afgørelse. Energiklagenævnet forstår klagers anbringende således, at Energitilsynet ikke har fremskaffet de fornødne oplysninger om den foreliggende sag, men har truffet afgørelse på et utilstrækkeligt grundlag.

Energitilsynet har i den forbindelse henholdt sig til straffebestemmelsen i varmemeforsyningslovens § 34, stk. 1, nr. 5, og at tilsynet på baggrund af bestemmelsen går ud fra, at forsyningerne afgiver rigtige oplysninger, medmindre der er særlige holdepunkter for andet. Energitilsynet bemærker endvidere, at der skal velbegrundede og dokumenterbare påstande til at udvirke, at tilsynet må tvivle på rigtigheden af en anmeldelse.

Energiklagenævnet bemærker, at Energitilsynet som udgangspunkt må kunne stole på de oplysninger, som forsyningsvirksomhederne indberetter til tilsynet, og at der kun i særlige tilfælde kan være grund til at tvivle på disse oplysninger. Energitilsynet traf den påklagede afgørelse efter en gennemgang og vurdering af det regnskabsmæssige grundlag for værket i Slagslunde. Energiklagenævnet har ved afgørelse af 4. november 2004 (j.nr. 21-223) tilsluttet sig, at Energitilsynet ikke har pligt til at foretage en bilagsrevision. Energiklagenævnet finder på denne baggrund ikke, at Energitilsynet har truffet afgørelse på et utilstrækkeligt grundlag. Energiklagenævnet bemærker i den

forbindelse, at det faktisk, at alle E.ON-værkerne ved brev af 18. december 2007 – ligesom en lang række andre værker – er blevet udtaget til en nærmere undersøgelse, ikke i sig selv medfører, at Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2007 blev truffet på utilstrækkeligt grundlag.

Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2007

Energiklagenævnet er sidste administrative rekursinstans for myndighedsafgørelser efter en række love indenfor energiområdet. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af bl.a. Energistyrelsen, Energitilsynet og kommunerne. Energiklagenævnets kompetence er således afgrænset til klager over myndighedsafgørelser. De aftaleretlige aspekter af klagen af 19. november 2007 falder således udenfor Energiklagenævnets kompetence, og nævnet tager herefter alene stilling til, hvorvidt den påklagede afgørelse er i overensstemmelse med varmemforsyningslovens regler.

Ved afgørelsen af 25. oktober 2007 fandt Energitilsynet i medfør af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, at det ikke er urimeligt, at E.ON ændrer sine almindelige bestemmelser for fjernvarmelevering således, at den variable del af tariffen for levering af varme fra selskabets værk i Slagslunde ændres i forhold til de med forbrugerne indgåede aftaler. Energitilsynet fandt endvidere, at der ikke er urimeligt at E.ON opkræver en fast betaling, der forhøjer provenuet fra denne betaling.

Til støtte for klagen har klager bl.a. anført, at varmemforsyningslovens § 20, stk. 1 ikke er til hinder for, at der aftales en lavere tarif end den, der kan opkræves efter varmemforsyningsloven, og at Energitilsynet ved brev af 15. marts 2007 har udtalt, at omlægningen af beregningen af den faste udgift ikke har til hensigt, at forsyningens samlede provenu skal stige, hvilket vil være resultatet af den påklagede afgørelse.

Energiklagenævnet bemærker, at udgangspunktet efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, er, at varmetariffen skal hvile-i-sig-selv, derved at en varmemforsyningsvirksomhed alene kan indregne de nødvendige udgifter i tariffen, som er forbundet med varmeproduktion og varmemforsyning f.eks. nødvendig udgifter til energi, lønninger med videre. Varmetariffen er således omkostningsbestemt. Tariffen for levering af fjernvarme består af en variabel (forbrugsafhængig) og en fast (forbrugsuafhængig) del.

Energiklagenævnet finder ikke, at en ændring af E.ON.' almindelige leveringsbestemmelser således at varmetariffen fastsættes i overensstemmelse med varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, er urimelig, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4. Energiklagenævnet finder endvidere ikke, at en ændring af E.ON.' faste tarif således, at selskabets faste omkostninger dækkes af den faste tarif, er urimelig, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4. Energiklagenævnet lægger i den forbindelse vægt på, at en tariffordeling der medfører, at de forbrugsuafhængige og de forbrugsafhængige udgifter dækkes af henholdsvis de for-

3. marts 2008

J.nr.: 21-590

Eksp.nr.: 34751

SSH-EKN

Side 16 af 17

brugsuafhængige og de forbrugsafhængige afgifter, sikrer, at tarifieringen er mest rimelig for den enkelte forbruger.

Herefter, og af de af Energitilsynet anførte grunde, stadfæstes Energitilsynet afgørelse af 25. oktober 2007.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2007 stadfæstes.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 3. marts 2008.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnet i henhold til § 26 i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om varmforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. lov om varmforsyning § 26, stk. 4.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

3. marts 2008

J.nr.: 21-590

Eksp.nr.: 34751

SSH-EKN

Side 17 af 17

P. N. V.

Poul K. Egan
Nævnensformand

/ Ulla Østergaard
Specialkonsulent